

Amnistia?

«En el cas dels presos polítics catalans l'amnistia és impossible, i dic impossible perquè [és] el mateix règim pseudodemocràtic [que va aplicar la repressió]»

D'acord amb el diccionari de l'Enciclopèdia Catalana la paraula *amnistia* significa "Decisió del poder públic que esborra el rellevament penal de determinats actes i n'extingeix la responsabilitat punitiva". El que no explica aquest gran diccionari ni cap altre és que a diferència de l'indult, l'amnistia té un caràcter dual: a més de tenir un sentit estrictament penal en té un altre plenament polític. L'amnistia no solament esborra la pena i n'extingeix les responsabilitat punitiva sinó a més ho fa amb base que el poder el qual ha dictat la pena, és un poder il·legítim i per tant il·lícit amb la jurisprudència basada en valors democràtics (sempre i quan aquesta amnistia es faci des d'un país democràtic, clar).

Per tant, l'amnistia solament és possible davant un gran canvi sociopolític, una autèntica catarsi que transformi la realitat material que configura la societat perquè n'esdevingui una de diferent.

L'exemple més emblemàtic que tenim és el de l'amnistia de l'any 77.

Representava que la dictadura franquista s'havia acabat i des de la "nova" societat que es pretenia construir, es van amnistiar a tots els presos jutjats per l'anterior règim polític que no tinguessin delictes de sang, justament perquè, en teoria, es creava una legalitat alternativa que deslegitimava el govern feixista i deixava sense efecte totes les seves lleis.

En el cas dels presos polítics catalans l'amnistia és impossible, i dic impossible perquè el mateix règim pseudodemocràtic que va inventar-se des del poder polític, militar, policial i judicial totes les accions per les quals es va dictar una sentència que condemnava a presó, per un delictes de sedició, a mig govern de la Generalitat continua mantenint el seu imperi del terror. Cap tribunal, ni de la justícia de la Unió Europea ni d'en lloc, obligarà al Regne d'Espanya, un estat autoritari hereu del franquisme, a fer una amnistia. De fet, fer-ho seria reconèixer la seva il·legalitat manifesta i comportaria una crisi d'imprevisibles conseqüències. No hi passaran mai per aquí.

Recordem que el Règim Monàrquic Espanyol va des dels GAL, passant per les clavegueres de l'estat, fins els atemptats de les Rambles i Cambrils. Corrupció i castració de drets fonamentals són els dos pilars que manté viva aquesta anomalia de sistema polític lligat molt estretament a l'ultra dreta.

Aquest règim imposat l'any 78 sota la benedicció dels sabres militars, amb una constitució que la immensa majoria de la població actual no ha votat, i que ha pogut sobreviure més de 40 anys mantenint-se gràcies al seu sistema de corrupció sistèmica i repressiva, no es reformarà perquè un partit polític guanyi unes eleccions i assoleixi el govern. Caldrà una revolució democràtica que qüestionï l'estatus quo vigent i que a través d'aquesta ruptura liderada per la sobirania popular s'instauri un nou sistema polític basat en l'aprofundiment de la democràcia, la llibertat d'expressió, la igualtat social, la transparència política i una separació de poders efectiva. El respecte als drets humans reconeguts a la Declaració Universal dels Drets Humans així com a la Carta de Drets Fonamentals de la UE són un tret decisiu per reconèixer la plenitud democràtica d'un país, i per damunt de tots aquests drets hi ha el de l'autodeterminació, que permet als pobles, nacions o minories nacionals modificar qualsevol llei, fins i tot constituir-se en un estat nou, a través d'un procés democràtic.

Al Principat de Catalunya, l'1 d'octubre de 2017, es va iniciar aquest procés de ruptura democràtica amb el Regne d'Espanya, un procés que ens portarà en una nova legalitat jurídica

anomenada República Catalana. L'antic Règim Espanyol no negociarà mai senzillament perquè no s'ho pot permetre, fer-ho seria cedir el seu poder autoritari i la seva destrucció com a projecte de domini de classe i de nacions.

Les eleccions del 21-D va fer que l'implementarisme màgic desembarqués a mans d'un govern que es feia dir efectiu però que la praxis política, social i econòmica el desmenteix amb tossuda humiliació. Solament la via de l'autodeterminació, la via unilateral, ens obrirà les portes de la República Catalana Independent, construïda entre totes, per trencar amb un Règim fanàtic, totalitària i corrupte.

Per últim, sols em queda dir que l'amnistia a les preses i presos polítics catalans únicament serà donada per la República Catalana, nascuda de la sobirania popular, amb un autèntic govern efectiu, democràtic i legítim.